

259 Adliyenin Yolları Uzadı

– Necmi Yaprak · 02 Temmuz 2010

Durup dururken kimse kimseye bir şey yapmaz. Eğer ortada bir olay varsa mutlaka bir sebebi vardır. Hayvanlar dilden anlamaz ama onlara karşı yapılacak hareket ve tepkiler çok önemlidir. İnsanlara ne demeli. Yaradan akıl diye çok önemli bir değer vermiş onu bile kullanmasını beceremiyoruz. Toplum içinde muhabbet esnasında milletin birbirlerinin kalplerini kırdıkları, yanlış cümle veya yanlış anlamadan kaynaklanan kavgaların olduğu aşıkardır. İnanın takip ettiğimiz olayların çoğunda karşımıza hep böyle olaylar çıkmakta. Toplumumuz öyle bir hale geldi ki. Artık insan olduğumdan şüphelenmeye başladım. Olacak iş değil dediğin çok ilginç olaylar olmaya başladı. 1937 doğumlu yaşlı bir amca tanıdığı birinin kahvesine gider. Biraz takılayım, bir çay içip zaman geçirme amacıyla. Aradan çok kısa zaman içinde yaşlı amcayı tanıyan 1948 doğumlu biri kahvede otururken görünce içeri girer yanına oturur. Daha oturur oturmaz aralarında tartışma başlar. Sonradan gelende biraz alkol var. Kokusundan içki içtiğini anlayınca bizim yaşlı amca ona bir tokat atar. "Ben sana kaç defa söyledim bu halde benim yanıma gelme" diye söylenir. Ardından da diğeri masa üstünde bulunan çay bardağını alır yaşlı amcanın başında parçalar. Olay yerine çağırılır. Her ikisinin tedavisini yaptırmak için hastahaneye kaldırılır. Doktor adli vaka olduğundan ve yaşlarının vermiş olduğu sıkıntıdan dolayı müsaade altına alır. Dikişler, temizlik, flimler, serum derken en az iki saat geçer. Bakarsın her ikisinin konuşmalarından olayın sebebi belli. Yaptıkları işten her ikisi de pişman. Bir de millete karşı rezil olmaktan utanıyorlar. "O zaman amca niye yaptın" diye sorduğumuzda "benim yanıma o şekilde gelemez" Bu iki eski dost ve de uzaktan akraba olduğunu öğrendiğimiz kişilerden yaşlı olanı namazında niyazında, diğeri ise içki içmeden duramayan birisi. İkisi de hayata yıllarını vermiş kişiler. Nasıl bu olayı yaparlar diye düşünmeden yapamazsın. Ama ne yazık ki insanlarımız bu tür olayları yapıyorlar. Yaşlısı genci birbirimize karşı hareketlerimizi kontrol edemez hale geldik. Kontrol mekanizmamız neden bu kadar arıza yapmaya başladı. Bir de öğle gülünç şikayetler oluyor ki. ---Ben yolda yürürken bu adam yanımdan geçerken bana sert sert baktı ---Kızım sana laf veya kötü bir söz söyledi mi ---Hayır ama kimse bana bu şekilde bakamaz Gel de şimdi ne yaparsın. Bize yorum yapmak, eskisi gibi milleti barıştırmaya yoluna gitmek gibi bir durumumuz kalmadı. Al bakalım şikayetlerini. Hele şikayetlerini almamaya kalkış ta göreyim. Öğle ileri zekalı insanlar var ki. Benim şikayetimi almıyorsanız sizin hakkınızda şikayetçi olurum diyenlerde var. Ağzımızı açacak durumumuz kalmadı. Bu tavrımızı da yadırgayanlar var. ---Bir iki laf söyleyin de gönderin ne işlerle uğraşıyorsunuz ---Vay be benim polisim ne hale düşmüş Herkes bir şeyler konuşuyor. Ama işin aslı öyle değil. Burada önemli olan polisin meşguliyeti değil. İnsanlarımızın biraz daha dikkatli ve samimi olması gerekiyor. Zaten polisin işi başından aşkın ceviz kabuğunu doldurmayacak meselelerden gelmeyin diyemiyorsun. Bir de çok bilmişlik taslamayalım. Şimdi ne olacak bu iki yaşlı amcanın durumu. İşlemlerin bitmesi için en az dört beş saat hastane, polis merkezinde beklersin. Durum savcılığa bildirilir. Evrakı ikmalen gönderin talimatı verilir. Bir kaç gün sonra kati rapor için tekrar vatandaşlar aranıp bulunur. Hele içlerinden biri yazılığa ya da başka bir yere gitmiş ise rapor yaz durumu bildir. Daha sonra bunları anlaşmaya ve ifadeye çağırılacak. O gün gelir. ----Yaşlı amca "Ben ifade vermeye

gidemem, şikayetçi değiliz ya" ----Diğeri "Bırak ya bunun için savcılığa mı gidilir" Vatandaşımız mevzuatı çok iyi biliyor ya. Her defasında polise karşı gelmeler. Vatandaş kimden çıkaracak hıncını. Tabii ki polisten. Çünkü vatandaşa yüz göz olan onlar. Her kesimden fırçayı yiyecek de onlar. Hele birine yamuk ya da yalın yap "Sicilini ver kardeşim senden şikayetçiyim" Aradan bir kaç gün daha geçer. Daha sonra savcılık zorla getirme kararı çıkartır. Hadi bakalım şimdi de gitmeyin bakalım. Ekip toplar her ikisini de doğru savcılığa. ----Oğlum, evladım bizim bu halde ne işimiz var adliyede ----Ne yapalım emmi savcı sizi boşuna çağırmas ----Bizi dinleseydiniz bu eziyeti çekmezsiniz Adliye de bir sürü olay sırada bekliyor. Bize sıra gelene kadar en az iki saat geçer. Şahısları savcı huzuruna çıkarana kadar da mutlaka bekleyeceksin.Hadi bizim görevimiz. Vatandaşın orada bekleyişini göreceksin. Bayılan mı ararsın. Hadi onların sağlığıyla uğraş. Ambülans çağırırsın. Nereden nereye. Yahu emmiler insan gibi otursanız kahvede ne vardı sanki. Hem de müslüman adamsın, o yaşa gelene kadar akraban olan o kişiyi içki içmekten vazgeçirmemişsin, hep ona aşağılayıcı hareketlerde bulunmuşsun, bir kere neden içiyorsun diye sormamışsın, bir de o yaşına rağmen koskoca adama tokat atıyorsun. İçkili adam laftan anlar mı. Alır bardağı kafanda kırar. Bu olayı yapmazsanız da bu kadar zahmeti çekmezseniz ne var yani. Bereket ölüm yok ta o yüzden biraz rahatız. Geçenlerde yine devriye gezerken aklıma geldi. Şu bizim yayla kahvesine bir uğruyayım. Bir baktım bizim emmiler ikisi de kahvenin önünde oturuyor. Beni görünce hemen ayağa kalktılar ve ikisi birden "memur gel çayımızı için" Kahveci de bizi görür görmez o eski olay aklına gelmiş olmalı ki gülmeye başladı. Bende şakayla karışık "Ahmet aga gülme bunlar benim başımın tatlı belaları" Artık sen emmilerin muhabbetlerini dinle. Yaptıklarından bin pişmanlar ama iş işten geçti tabii. Bir daha mı "Elim kırılrsa bir daha tokat atmam bu salağa" deyip yine de duramaz enseyi yine okşar. Diğeri de "ben hala ne olduğunu anlamış değilim" der. Nerden anlayacaksın be amca hayatın boyunca sarhoş gezmişsin. Sen kendini bilmiyorsun ki olayları ya da olacak olanları nereden kestireceksin. Senin zaten bu dünya ile işin yok. Bütün ipleri koparmışsın. Zaten olan akli başında olanlara oluyor. Sizin gibi insanlarla uğraşmaktan ömrümüz geçti. Burada anlatılmak istenilen adliyenin yollarının çok meşakatli olduğudur. Eskiden yollar çok kısaydı. Şimdi yürümele bitmiyor.Uzattıkça uzattılar. Bunu da normal vatandaşlar hiç hoş karşılamıyor. Bu yollar kötüler için daha güzel oldu. Onların yapacağı başka işi olmadığından devletin kapılarında oyalanıp duruyorlar. 02.07.2010